

[Finansministeren]

det sige, at det er en gæld? Bag den private låntagning ligger der jo i meget vidt omfang investeringer, således at en gæld modsvares af en aktivmasse, og der er private virksomheder, som af praktiske grunde opererer på det internationale kapitalmarked, men de gør det sådan set ikke af hensyn til Danmarks betalingsbalance, de gør det ganske enkelt, fordi det passer ind i deres måde at drive forretning på. Men jeg skal gerne, i det omfang udvalget er interesseret, forsøge at belyse disse ting.

Derimod kan jeg ikke tjene hr. Maisted i at give oplysninger om, hvad det er for konkrete udenlandske lån, regeringen ønsker at refinansiere. For det første ved vi det ikke i fuldt omfang. Det, vi beder om, er en bemyndigelse, som gør det muligt for os at videreføre den politik, vi har ført her det sidste halve års tid, nemlig at optage billigere udenlandske lån, når muligheden måtte vise sig, således at vi er i stand til at udskifte ældre lån før tiden, ældre lån, der har et højere renteniveau, og som er optaget på mere ufordelagtige betingelser. Det er en gældsombytningspolitik, som vi er i stand til at gennemføre i det omfang, vores løbende betalingsbalanceunderskud er begrænset, og det har jeg syntes var rigtigt at gå i gang med for på den måde at spare rentebeløb. Jeg synes i og for sig, at også hr. Maisted burde være interesseret i at støtte en sådan gældsombytningspolitik. Men jeg kan altså ikke oplyse, hvad det er for nogle, og jeg tror, alle vil kunne forstå, at det meget nemt kunne svække en forhandlingsposition, hvis vi her begyndte at klarificere, hvad det var for lån, vi ønskede at betale tilbage. Men jeg ved altså heller ikke præcis, hvad det er for lån, for det er muligheder, som vi håber henad vejen vil dukke op.

Jeg skal ikke kommentere den større diskussion, der var om, hvem der havde skylden for hvad i 1970'erne. Det er jo dybest set uinteressant for tiden. Derimod vil jeg godt sige til hr. Camre, at det glæder mig da meget, at han understreger, at valgkampen nu er afsluttet. Jeg håber, at hr. Camre på passende sted og til passende tid vil lade det budskab gå videre. Der er jo andre end dem, der er til stede her, der kunne have glæde af at høre det. Hvis det også er udtryk for, at der nu vil genindfinde sig en passende grad af økonomisk ansvarlighed i socialdemokratiet, ville

det være godt. Hvis man ikke alene var indstillet på at finansiere underskuddet, men også på at stemme for det, synes jeg, det er en meget nyttig debat, vi har haft her i dag.

Jes Lunde (SF):

Jeg skal selvfølgelig meget beklage, at finansministeren sagde nej tak til øgede indtægter. Vi synes, der kan være hårdt brug for dem, og vi synes, det i virkeligheden er meget interessant at konstatere, at den nuværende regering ikke er så optaget af statsgælden, som den gav udtryk for under valgkampen, men derimod er mere optaget af de fordelingspolitiske aspekter af den politik, der vedtages her i folketinget.

Vi savner helt en dokumentation for, at f.eks. en øget formuebeskatning skulle ramme investeringerne. Der er jo ikke noget, der tyder på, at den lempelse, der er sket af beskatningen af formuerne, har givet sig udslag i øgede investeringer. Det har været sådan hidtil, at hver gang regeringen har forventet, at nu kom der gang i investeringerne på grund af den lempelse, man gennemførte i beskatningen, så er stigningen i investeringerne ikke kommet. Senest så vi det i konjunkturoversigten, hvor vi fik at vide, at investeringer, som regeringen havde forventet ville stige med 4,5 pct. i 1983, i stedet for kun steg med 1,5 pct. Der er altså ingenting, der tyder på, at det er gavnligt for investeringer eller produktion at lempe beskatningen af de mest velstillede.

Derudover synes jeg, finansministeren skylder os en forklaring på det fordelingspolitiske retfærdige i at lade pengeinstitutterne bevare en hel del statsobligationer i stedet for at indføre kassebindingsregler. Ifølge finansredegørelsen for 1982 var det sådan, at pengeinstitutterne på det tidspunkt lå inde med en beholdning af statsobligationer på 49 mia kr., hårdt forrentet, betalt af skatteyderne. Jeg kan ikke se det rimelige i at have en sådan formue ophobet i pengeinstitutterne, samtidig med at finansministeren mener, det rentemæssigt er umuligt at gennemføre kassebindingsregler.

Maisted (FP):

Jeg vil da godt rette en misforståelse. Hvis finansministeren har fået den opfattelse, at jeg bad om en oversigt over samfundets sam-